

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM		
<p>Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii</p> <p>(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w programie prac legislacyjnych)</p>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa		
INSTYTUT PALIW I ENERGII ODNAWIALNEJ		
2. Siedziba		
03-301 WARSZAWA ul. JAGIELLOŃSKA 55		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
Ul. Jagiellońska 55 03-301 Warszawa e-mail: instytut@ipieo.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Krzysztof Bajdor	
2		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p><u>Uwagi do § 2:</u></p> <p>W definicji biomasy (ust.1) proponujemy uwzględnić:</p> <ol style="list-style-type: none"> wyłączenie lub ograniczenie możliwości spalania dla odpadów z przetwórstwa drewna będących odpadami niebezpiecznymi w KO¹, np.: trociny, wiórki, ścinki drewno, płyta wiórowa i fornir zawierające substancje niebezpieczne, kod 03 01 04 itd. wykluczenie torfu z definicji biomasy jasne ustosunkowanie się (możliwe wyłączenie) na przykład do mączki kostnej i innych opadów, które można spalać; w zakresie zagospodarowania odpadów pochodzenia zwierzęcego w biogazowniach należy doprecyzować kwestię możliwości utylizacji padłych zwierząt (wykluczyć) przy określeniu zboża rozszerzenie definicji o inne warunki, poza jakościowymi, pod jakimi zboże może być spalane jako biomasa. <p>W definicji biogazu (ust.3) brak zaznaczenia, że biogaz produkuje się nie tylko z odpadów roślinnych i zwierzęcych, ale również np. z roślin energetycznych (biogazownie rolnicze).</p>		

¹ KO – Katalog Odpadów: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 w sprawie katalogu odpadów

Mieszane paliwo wtórne (ust.4) - potrzeba doprecyzowania definicji paliwa, w zakresie możliwych kompozycji składu takiego paliwa (liczba składników, włączanie odpadów niebezpiecznych itd.) oraz zasad wprowadzenia takiego paliwa na rynek, wymagań jakościowych, certyfikowania, jednoznacznej kwalifikacji.

W ustawodawstwie m.in. niemieckim i fińskim funkcjonują normowane paliwa alternatywne (*ang. solid recovery fuels*)² i zagadnienie powinno być z uprzedzeniem rozpatrywane mając na uwadze ustawodawstwo dotyczące odpadów.

Kwestia możliwości spalania ziarna zbóż jest kontrowersyjna. Przychylamy się do stanowiska prof. Fabera, IUNG, po pierwsze przytaczającego szereg argumentów przeciwko (efektywność energetyczna, efekt ograniczenia emisji, wątpliwe korzyści dla rolnictwa i zaburzenie rynku rolnego), po drugie wskazującego na uzasadnienie spalania co najwyżej ziarna ze słomą pod pewnymi warunkami.³

Usunięcie definicji upraw energetycznych, wprowadzonej w poprzedniej wersji dokumentu, daje wrażenie wycofania się regulatora z promowania tego właśnie źródła biomasy. Przy jednoczesnym wprowadzeniu definicji biomasy leśnej skupia uwagę sektora energetycznego przede wszystkim na wykorzystaniu tego rodzaju biomasy. Kwestia wykorzystania upraw energetycznych, które stanowią podstawowe źródło biomasy na cele energetyczne w kraju, powinna być mocno uwypuklona w ww. regulacji.

Uwagi do § 3:

Proponowane nowe wartości obowiązkowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym są znacząco wyższe w porównaniu z poprzednią wersją rozporządzenia i wartościami podanymi w projekcie KPD OZE⁴. Istnieje uzasadniona obawa o możliwość wykonania proponowanych zapisów w świetle obecnej sytuacji na rynku „zielonej” energii. W 2009 roku łączna produkcja energii z OZE to ok. 8,6 TWh, w tym samym okresie sprzedaż energii do odbiorców końcowych wyniosła 113 TWh (wg ARE 2010). Wartości te wskazują, że w roku ubiegłym zabrakło ok. 1,2 TWh energii odnawialnej, aby wszyscy dostawcy energii dla odbiorców końcowych mogli zrealizować obowiązki w tym zakresie bez wnoszenia opłat zastępczych. Obowiązek na rok 2009 wynosił 8,7%, tymczasem w roku 2010 wzrasta on do 10,4%. Na podstawie lat ubiegłych i przy istniejącym systemie wsparcia dla OZE, należy oczekiwać, że inwestycje w odnawialne źródła energii (zwłaszcza nowe moce wytwórcze) nie będą w stanie dostarczyć potrzebnej ilości „zielonej” energii, co zmusi przedsiębiorstwa energetyczne do wnoszenia na szeroką skalę opłat zastępczych.

Proponowany podwyższony obowiązkowy poziom energii z OZE może być nadal pretekstem dla przedsiębiorstw energetycznych do podnoszenia cen energii odbiorcom końcowym. Zjawisko takie obserwowaliśmy już w roku 2009, w kolejnych latach wpływ ten będzie jeszcze większy ze względu na zwiększone udziały energii z OZE.

Pozytywnym aspektem jest wydłużenie horyzontu czasowego ze zdefiniowanymi celami dla OZE.

Uwagi do § 6:

§ 6.1 ust.1 podpunkt 2) „Część energii odzyskanej z termicznego przekształcenia

² W 2006 roku opublikowana została norma CEN/TS 15359:2006 zawierająca klasyfikację paliw alternatywnych z charakterystykami właściwościami

³ Por.: Faber A.: Spalanie ziarna – prozaiczne dylematy pozaetyczne? CIRE 2009 http://www.cire.pl/item.html?d_id=43123&d_typ=2&kn=143888

⁴ KPD OZE: Krajowy Plan Działań w zakresie Energii ze Źródeł Odnawialnych, projekt, Warszawa 2010

odpadów komunalnych (...)" Należałoby doprecyzować czy chodzi o cały strumień czy określoną frakcję oraz sprawdzić czy zapis nie jest w konflikcie z przepisami unijnymi, oraz jak ma się do definicji „mieszanego paliwa wtórnego”.

Powrót do poprzednich zapisów w § 6.1 ust.2, ust.3, ust.4 jest wbrew ograniczeniom, które wprowadzało poprzednie rozporządzenie. Ponadto zwiększenie dostępności biomasy leśnej w § 6 ust. 2-4 oraz wydłużenie przedmiotowego okresu w § 6 ust. 5 staje się mocną przesłanką do wykorzystania w energetyce biomasy leśnej na szeroką skalę. Proponowane rozwiązanie oznaczać będzie powrót do sytuacji z roku 2007, kiedy energetyka masowo rozpoczęła wykupywanie drewna leśnego (często wartościowe sortymenty) do procesów współspalania, oferując ceny przewyższające ceny funkcjonujące na rynku przetwórstwa drewna.

Rozporządzenie nie ogranicza w żaden sposób rodzaju wykorzystywanego przez energetykę drewna. W przypadku większego udziału biomasy leśnej zaleca się sięganie w pierwszej kolejności po leśną biomasę odpadową, tj. pozostałości niepełnowartościowego drewna. Bez wprowadzenia specyficznych ograniczeń dotyczących rodzaju drewna, energetyka dostaje możliwość pokupowania wartościowych sortymentów dotychczas zużywanych przez przemysł drzewny (i przetwarzanych na produkty o dużej wartości dodanej). Mając na uwadze system sprzedaży drewna funkcjonujący w Lasach Państwowych, gdzie preferowani są odbiorcy zamawiający duże ilości drewna, przedsiębiorstwa energetyczne z zapotrzebowaniem rzędu kilkaset tysięcy ton biomasy rocznie zmarginalizują pozostałych odbiorców drewna dyktując ceny biomasy.

Odnosi się wrażenie, że regulator dopuszcza sytuację zwiększenia produkcji energii z OZE kosztem zubożenia zasobów lasów (produkcyjnych i pozaprodukcyjnych) będących własnością Skarbu Państwa. Regulacje takie dotkną rozwijający się rynek upraw energetycznych. W ten sposób wybiera się rozwiązanie najprostsze, a nie poszukuje się rozwiązania systemowego polegającego na wspieraniu rozwoju produkcji biomasy z upraw energetycznych przy jednoczesnym wprowadzaniu obowiązku jej wykorzystywania przez energetykę. W tym miejscu, należy podkreślić, że jest niezbędne by sektor energetyczny partycypował w kosztach rozwoju rynku biomasy z upraw energetycznych, ze względu na fakt, że jest to nowy rodzaj działalności rolniczej, na wczesnym etapie brakuje infrastruktury do produkcji i zbioru biomasy, występują wysokie koszty ryzyka, itp. Dotychczasowe doświadczenia polskie, a także innych krajów europejskich, wskazują, że nigdzie nie udało się rozwinąć sektora upraw w dużej skali tylko i wyłącznie w oparciu o system dopłat do plantacji.

Dopuszczając większy udział biomasy leśnej w procesach współspalania z węglem niniejsze rozporządzenie mocno promuje to rozwiązanie. Współspalanie biomasy w dużych jednostkach wytwórczych energetyki staje się powszechną praktyką. Rozwój energetyki rozproszonej wykorzystującej dostępne lokalnie zasoby biomasy, który był wcześniej zdefiniowany jako priorytet, zostaje zmarginalizowany. Przy jednakowym poziomie wsparcia (cen za „zieloną” energię i cen „zielonych” certyfikatów) dla wszystkich technologii OZE, współspalanie, które charakteryzuje się stosunkowo najniższymi kosztami produkcji „zielonej” energii rozwija się najbardziej dynamicznie. Wnioskujemy o wprowadzenie regulacji różnicujących poziom wsparcia dla różnych technologii OZE, by promować przede wszystkim bardziej zrównoważone środowiskowo i społecznie rozwiązania, takie jak dedykowane spalanie biomasy w małej skali, które są znacznie droższe.

Uwagi do § 8 i 11:

§ 8.1 ust.2 We wzorze na obliczanie części energii chemicznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej paliwa, proponujemy rozważenie wprowadzenia „współczynnika technologicznego”, który będzie uwzględniał różne sprawności spalania mieszanki biomasy i paliwa pierwotnego w instalacjach, np. dedykowanych do spalania tylko węgla. Współczynnik oprócz uwzględnienia sprawności przemiany energii chemicznej mieszanki paliw, premiowałby również takie obiekty, które ponoszą nakłady inwestycyjne na

sprawniejsze technologie współspalania (np. złoża fluidalne) lub spalanie biomasy w nowych instalacjach dedykowanych biomase.

§ 11.1 ust.2 Wzór dla układu hybrydowego – podobna uwaga.

Ponadto:

Nieprecyzyjne jest podane uzasadnienie zmian w przepisie § 6 ust. 2-4 (strona 17). Wskazano tam, że podwyższona zawartość związków alkalicznych oraz chlorków w biomase pochodzenia nieleśnego powoduje szybką korozję urządzeń technicznych i to jest ograniczeniem do stosowania biomasy nieleśnej. Nie jest to stwierdzenie poprawne w odniesieniu dla biomasy drzewnej z upraw energetycznych wierzby, która charakteryzuje się bardzo zbliżonymi właściwościami fizyko-chemicznymi do drewna leśnego.

Wnioskujemy o ustosunkowanie się do zagadnienia spalania biomasy importowanej. Czy w takim przypadku prawa do świadectw są takie same jak w przypadku biomasy krajowej?

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Kopia odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego
2	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)**

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Krzysztof Bajdor	03.08.2010	